

Životopis pana Václava Mazánka

Pan Mazánek se narodil 1. 10. 1947 v Trutnově. Dětství prožil v Jablonci nad Nisou, kde navštěvoval devět let základní školu. Jeho otec měl tuberkulózu, a proto od svého 1 roku vyrůstal u sousedů, sudetských Němců, od kterých se naučil výborně německy. U svých nových rodičů našel láskyplné zázemí. Jelikož neměli vlastní děti, brali ho jako vlastního, rád vzpomíná na milé oslovení: „Das ist unser Wenouschku.“ (To je náš Venoušek) Měl ještě sestru, která však vyrůstala u babičky, a proto se vídali velmi málo.

Pan Mazánek se musel brzy naučit být samostatný, protože mu v roce 1962 rodiče odcestovali služebně na Blízký východ. Otec byl zaměstnán na velvyslanectví v Bejrútu, v Libanonu. V tu dobu mu zemřela teta, u které vyrůstal, a strýci bylo povoleno vystěhovat se do Německa.

Po dokončení základní školy se rozhodl studovat na Střední škole zemědělské v Turnově, obor zootechnik. Škola ho velmi bavila, protože měl vždy zálibu v přírodě a ve zvířatech.

V letech 1966 až 1968 vykonával povinnou vojenskou službu u posádky v Kolíně, odkud byl převelen na odloučené pracoviště Hazlov u Chebu. Zde prožil i události srpna 1968.

Po vojně se brzy oženil a v roce 1970 se mu narodil jeho první syn.

Jeho úplně první zaměstnání bylo v zoologické zahradě v Ústí nad Labem. V roce 1972 byl přijat na Agronomickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně, obor zootechnický, kterou úspěšně dokončil v roce 1977. V témže roce založil zoologickou zahradu v Hodoníně.

Celý život se věnoval chovatelství psů, účastnil se mnoha výstav. Jeho plán byl se psy vycestovat do zahraničí, ale potřeboval výjezdní doložku. Napsal osobní dopis prezidentovi Gustávu Husákovi, ve kterém ho požádal o povolení vycestovat.

Na počátku roku 1988 emigroval do Německa. V nepřítomnosti pana Mazánka odsoudili na 3 roky, a tak se nemohl vrátit domů. Rozhodl se tedy odjet na čas do Ameriky na Floridu za známými. Po velkém rozhodování se po půl roce opět vrátil do Německa, kde již natrvalo zůstal. Nemohl ale pracovat, protože byl azylant. Naštěstí mu pomohli přátelé, a tak si mohl přivydělávat na živobytí jako správce areálu jedné firmy.

Ještě před revolucí, která proběhla v listopadu 1989, dostal milost při amnestii tehdejšího prezidenta ČSSR a generálního tajemníka KSČ Dr. Gustáva Husáka.

V Německu se znovu oženil a narodila se mu dcera Monika. Vystudoval zde druhou vysokou školu, obor pedagogika a psychologie. V Německu žije dodnes. Do roku 1997 v Niedersachsen (Dolní Sasko) mezi městy Bremen a Hamburg. Zde pracoval jako správce (ředitel) hřebčína Hannoverského koně. V roce 1997 se přestěhoval do Žitavy. V roce 1999 nastoupil jako koordinátor projektů v Š:schkola v Hartavě. V té době začal spolupracovat se základní školou Lidická v Hrádku nad Nisou, kde stál u zrodu přeshraniční výuky českých a německých žáků.

Dnes je pan Mazánek v důchodu a věnuje se svým milovaným psům. Má vlastní velmi úspěšnou chovnou stanici psů Border kolií. Žije střídavě v Žitavě a v Hrádku nad Nisou a nadále se věnuje příležitostné pedagogické činnosti na ZŠ Lidické.